

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

Ή ψυχή μου βαδίζει στο πλευρό μου, σ' όλο τὸ μάρκος τοῦ μεγάλου δρόμου.

"Αν καὶ βαδίζουμι" ἔτσι, πάντα πλάι, δὲ μὲ κοιτάει ποτέ, δὲ μού μιλάει.

Θααρτεὶ καὶ κουβεντιάσουμε σὰ φίλοι —κι' ὅμως δὲ βγάνει λέξη ἀπὸ τὰ χείλη.

Βαδίζουμε σκυμμένοι καὶ θλιμμένοι, πάντα σὰν ἀδερφοί—καὶ πάντα ξένοι...

Ή ψυχή μου βαδίζει στοῦ πλευροῦ μου, σ' ὅλο τὸ μάρκος τοῦ μεγάλου δρόμου.

Τὸ φῶς ὁλοένα γύρω χαμηλώνει· μέσ' στοῦ σκοτάδι, περπατάμε μόνοι· εἶν' ἔτσι πάντα ἀμίλητη, ἂν καὶ ταίρι —πού λέω πολλές φορές πῶς δὲ μὲ ξέρει...

Ή ψυχή μου βαδίζει στοῦ πλευροῦ μου, σ' ὅλο τὸ μάρκος τοῦ μεγάλου δρόμου.

Σμίξαμε κάποιο βράδι, στοῦ σκοτάδι —γιὰ νὰ χαθῶμε πάλι ἐν' ἄλλο βράδι.

Πάμε μαζί, στοῦ φύσημα τοῦ ἀνέμου, μὰ τί ζητεῖ—δὲν τόμαθα ποτέ μου...

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

"Ἦρθε πρὸς τὰ μεσάνυχτα, στοῦ δρόμο μιά παρσία, κ' ἔτσι σιγὰ τραγούδησε, λυπητερά κι' ὄρατα,

πού ἄφησα τὴν καρδούλα μου, καὶ ἔφευγε ἀπὸ μένα, καὶ πήγε πάλι σὰ καλιά καὶ τὰ λησμονημένα

...Τὰ μαντολίνα φύγανε, πρόβαλε ἀγάλια ἡ μέρα, —κι' ἀκόμα, ὡς τὰ χαράματα, δὲ γύγισε ἀπὸ πέρα...

Ποιὸς ξέρει πού νὰ χάθηκε, πούλακι μετρημένο! ἀπόψε δὲν κοιμήθηκα, γιὰ νὰ τὸ περιμένω...

ΜΙΚΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Θυμᾶμαι πάλι τὸν καιρὸ πού σ' ἤρρα στοῦ στρατι' μοσκοβολοῦσαν οἱ βραγιές, ἦταν χαρὰ τοῦ Ἀπρίλη· κάποια στιγμή εἶχ' ἀφαιρηθεῖ, καὶ κοιτάζα τὸ δειλί· μὲ ρώτησες γιατί!

Τὸ καλοκαίρι πέρασε, δὲν εἶνε πιά τὸ δειλί — μίαν ὥρα, πόσο; τὸ πολὺ—μήτε ὥρα δὲν κρατεῖ. ἐρήμωσε, χερμιώνισσε—δὲν εἴμισσε πιά φίλοι... Ἄς ἤξερα γιατί.

Ναπολεὼν Λαπαθιώτης

δύο καλοὺς φίλους. Τὸν γιαιτὸ Μ... καὶ τὸν δικηγόρο Γ... ΜΠΡΙΣΟΛΑ, (γυῖραμος).— Χαίρω πολύ, κύριοι. (Προσφέρει ἐνα τσιγάρο στὸν δικηγόρο καὶ τοῦ λέει: —"Ἀφοῦ εἴσθε ἐδῶ, ἀγαπητέ μου κύριε, μπορῶ νὰ σᾶς ὑπαγορεύσω τὴν διαθήκη μου... ΟΝΟΡΙΝΑ, (κατάληκτη).— Τὴν διαθήκη σου;

ΜΠΡΙΣΟΛΑ.— Δὲν πρόκειται νὰ πεθάνω ἀκόμη, ἤσυχασε! Ἄπ' ἐναντίας! Εἴσθε ἐτοιμοί, κύριε; Γράψατε:— "Ἀφίνω ὅλη τὴν περιουσία μου εἰς τὴν γυναικά μου!" ΟΝΟΡΙΝΑ.— "ὦ, φίλε μου!

ΜΠΡΙΣΟΛΑ, (μὲ φωνὴν παγεράν).— "Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν θὰ ἀπέθνηθα τρελλὸς ἢ ἐάν μὲ ἔκλειαν ἔστω καὶ μίαν ὥραν εἰς οἰανδήποτε κλινικὴν, ἡ περιουσία μου νὰ περιέλθῃ εἰς τοὺς φυσικοὺς κληρονόμους μου." ΟΝΟΡΙΝΑ.— .....

Πιερ Βευπερ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ

Τὰ ἄετιόπλοια.—Τὰ βαρόμετρα.—Τὰ θερμόμετρα.—Ὁ τηλεγραφεύς.—Οἱ κώδωνες.—Αἱ κώδωνοκροτοῖαι καὶ οἱ διάβολοι.—Βάπτισις τῶν κωδῶνων.—Οἱ κώδωνες τῆς Ἀγ. Σοφίας.

Τὸ πρῶτον ἀετιόπλοιο τὸ κατασκεύασεν ὁ Σκώτος μηχανικός Ἐρρίκος Βέλλ, στὴ Σκωτία, τὸ 1812, καὶ τὸ ὠνόμασε «Κομήτην». Δι' αὐτοῦ ἤρχισεν τὸ πρῶτον τακτικὴ ἀεροπλοῖα ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ βαρόμετρον ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ρωμαίου Τορικέλλι, μαθητοῦ τοῦ Γαλιλαίου, τὸ 1626, ἐτελειοποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Γάλλου Βλασίου Πασκάλ.

Ἡ Βολταικὴ στήλη ἀνεκαλύφθη τὸ 1800 ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ φυσικοῦ Ἀλεξάνδρου Βόλτα, τοῦ ὁποίου φέρει καὶ τὸ ὄνομα.

Ὁ γαλβανισμὸς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Ἀλοῖσιου Γαλβάνη, καθηγητοῦ τῆς ἀνατομίας ἐν Βονονίᾳ τῆς Ἰταλίας, τὸ 1786. Τὰ πρῶτα πειράματα τῆς γαλβανοπλάστικῆς ἐγένοντο στὴν Ἀγγλία ὑπὸ τοῦ Σπένσερ καὶ ἐν Ρωσίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἰακώβη κατὰ τὰ ἔτη 1837—1838.

Ἡ δαμολις ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ ἱατροῦ Ἐδουάρδου Ίεννερ τὸ 1776. Ἐγένετο ὅμως γνωστὴ ἡ ἀνοκάλυψις τὸ 1798.

Διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν διοπτρῶν ἠσχολήθησαν πρῶτον ὁ Ἰταλὸς Φρακαστόρι στὴν Ἑνετία τὸ 1588 καὶ ὁ Πόρτα στὴν Νεάπολιν τὸ 1589. Αἱ πρῶται ὅμως τελειοποιημέναι διόπτραι ὄφειλονται εἰς τὸν ἐκ Μιδδελβούργης ὀπτικὸν Ἰωάννην Λυππεργέν, ὅστις ἠσχολήθη μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν εἰς τὴν Χάγην τῆς Ὀλλανδίας τὸ 1606—1608. Αἱ διόπτραι τοῦ Γαλιλαίου ἔγιναν γνωσταὶ τὸ 1609.

Ἡ γομολάστιχα ἦτο ἄγνωστος πρὸ τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος. Μνείαν περὶ αὐτῆς ἔκαμε πρῶτος ὁ περιηγητὴς καὶ φυσιογράφος Λά—Κονδαμίν τὸ 1751.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἔκκρεμοῦς ὄφειλεται εἰς τὸν Γαλιλαίου (1582). Ἐγνώριζαν ὅμως αὐτὸ πρὸ πολλοῦ οἱ Ἀραβες, οἱ ὅποιοι καὶ τὸ ἐχρησιμοποιοῦσαν διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ χρόνου.

Ἡ πρῶτη ἠλεκτρικὴ μηχανὴ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Πρῶσου φυσικοῦ Ὄθωνος δὲ Γκερχι τὸ 1650.

Πρῶται ἐγκατάστασις καὶ χρησιμοποίησις τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἐγένετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μεταξὺ Οὐάσιγκτόνος καὶ Βαλτιμόρης, χάρις εἰς τὴν τελειοποίησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ φυσικοῦ Σαμουὲλ Μόρ, κατὰ τὸ ἔτος 1844. Ἀπὸ τὸ 1753 ὅμως ἐγένοντο καὶ ἄλλαι σχετικαὶ ἀπόπειραι, ἀλλ' ἀνεπιτυχεῖς. Τηλέγραφοι τοῦ συστήματος τοῦ Μόρ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην πρῶτον ἐν Βελγίῳ καὶ ἀκολουθῶς ἐν Βαυαρίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, μεταξὺ Παρισίων καὶ Ρουένης κατὰ τὸ 1845.

Ὁ ὑποβρύχιος τηλεγράφος ἐγκατεστάθη ἐν Εὐρώπῃ διὰ πρῶτον φοράν τὸ 1851, μεταξὺ Δουβροῦ καὶ Καλαί, ἀκολουθῶς δὲ τὸ 1866 μεταξὺ Ἰρλανδίας καὶ Ἀμερικῆς, μὲ διπλὰ καλώδια καὶ τέλος μεταξὺ Βρέστης καὶ Νέας Ὑόρκης τὸ 1868.

Τὰ πρῶτα ἠλεκτρικὰ ὠρολόγια ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν Μασσαλίαν τὸ 1857.

Τὸ θερμόμετρον ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Ὀλλανδοῦ Κορνηλίου Δρέβελ τὸ 1621, ἐτελειοποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Νεῦτωνος τὸ 1701, τοῦ Φαρενάιτ ὅστις ἀντικατέστησε τὸ οἰνώπνευμα διὰ τοῦ ὑδαργύρου, διατρέσας αὐτὸ εἰς 212 βαθμούς, τὸ 1720, τοῦ Ρεωμόρου τὸ 1730 καὶ τοῦ Κελσίου τὸ 1741.

Ἡ τέχνη τῆς χύσεως τῶν καθρεπτῶν ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ γάλλου Ἀβραάμ Θεουάρ, ἐν Παρισίοις, τὸ 1688.

Οἱ Κώδωνες ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Εβραίων, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων. Οἱ Σίναϊ, οἱ ὅποιοι διεκδικοῦν τὴν ἀνεκαλύψεως καὶ ἐφευρέσεως τῆς προτεραιότητος, ἰσχυρίζονται ὅτι ἐχρησιμοποιοῦσαν κατὰ τὸ ἔτος 2262, π.χ. δώδεκα κώδωνας, τῶν ὁποίων τὸ ἀναβάθμιον τοῦ ἤχου ἀπελοῦσε τοὺς πέντε τῆς μουσικῆς τόνους. Κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἦσαν ὅμως φήμη, πρῶτος ὁ Ἅγιος Παῦλινος, ἐπίσκοπος Νώλης, εἰσήγαγε εἰς τὰς ἐκκλησίας τοὺς κώδωνας κατὰ τὸ ἔτος 400, ἀντικατέστησάς δι' αὐτῶν τὰς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν χρῆσιν ἱερὰς σαναίβας, τὰς ὁποίας ἐχτυποῦσαν γιὰ νὰ καλεσοῦν τοὺς πιστοὺς εἰς τὰς ἱερουργίας. Ἐν τούτοις ἡ φήμη αὕτη δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἱστορικῶν μαρτυριῶν. Κατὰ τὴν ἱστορίαν λοιπὸν χρῆσις τῶν κωδῶνων εἰς τὴν δύσιν ἐγένετο εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν τὸ 550, εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ 960 καὶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν τὸ 1020.

Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς χρήσεως τῶν κωδῶνων οἱ ἄνθρωποι ἀπέδιδαν εἰς τοὺς ἤχους αὐτῶν τὴν δύναμιν τοῦ θαυματουργεῖν. Ἐπί.

